

отъ Голѣма Кривда.
Хайде още малко,
хайде още малко, —
пролѣтъта измина,
дойде лѣто жарко...

Слънце на небето
спрѣло се, та пали,

жѣтварки въ полето
съсъ пѣсни трѣгнали.
Въ узрѣли ливади,
катъ писари селски,
закрачиха вече
щъркелчета млади.
Въ блата и рѣчища,
въ дълбоки гьолища
закрѣкаха жаби
на жегата, на сушата...
А нашитѣ баби
отъ сърдце и душа

унесени въ глума
и въвъ благи думи,
стоятъ и приказватъ
срѣдъ широки друми...

Баба Еленица
отъ златна Златица,
стара баба Рада
отъ Клисурска града
и стрина ви Дивда
отъ Голѣма Кривда...
Хайде още малко,
хайде още малко, —
есента пропѣди
това лѣто жарко...

Есента настана,
мъгли попѣлзѣли
горѣ по балкана.

Вѣтрове погнали
листи пожълтѣли,
на зима запѣли,
дъждове ливнали,